

Ta Là Mèo Con Không Phải Hổ

Chương 25 : Chương 25

Cho bé heo ăn no xong, Lương Lương liền xuất hiện, lần này thiếu Ngọc Đế lạnh lùng kia rồi.

“Tiểu Đồ Đần, người đứng là đần chết, ở Địa phủ cũng lạc đường.” Lương Lương ôm bé heo từ trong ngực chủ nhân lên, ngồi xuống, lại để cho bé heo ngồi tên gối, sau mới...

Tất cả? Xem? A!

Hai tay Lương Lương mạnh mẽ kéo banh khuôn mặt tròn trĩnh của bé heo ra hai bên, rồi lại buông ra.

Meow ô~~~~ Lương Lương mới vừa chứng minh làn da bé heo co dãn cực kỳ a.

Bé heo nước mắt lưng tròng xoa lấy gò má bị nhéo đến đau của mình, xem ra thật sự rất đau a!

“Người nói, người lần này lại đi tới nơi nào rồi hả?” Lương Lương buồn cười nhìn bé heo đang khóc sụt sụt hỏi.

Thì ra bé heo chẳng những lạc đường, còn lạc đường ở nhân gian rồi a.

“Ta... Ta thiếu chút nữa đã bị người ta nấu lên ăn rồi.” Nước mắt vốn còn đang tại ở hốc mắt giờ đã chảy xuống rồi, “May mà có một thiếu niên đã cứu ta...”

Meow ô~~~~ Xem ra nó gặp chuyện đáng sợ rồi a!

Lần trước Tiểu Hổ xuống núi, cũng không gặp được chuyện đáng sợ như bé heo gặp a! May mắn may mắn.

Bất quá, nếu bé heo không phải là heo, vậy chắc sẽ không có khả năng gặp loại chuyện đáng sợ này đi? Dù sao loài người cũng rất thích ăn thịt heo a...

Hắc hắc, thật tốt, Tiểu Hồ là mèo.

“Lại có người cứu con heo người?!” Huyền Phong không tin kêu lớn, “Tiểu Đồ Đản người thật may mắn, bằng không, hiện tại, cái thứ chúng ta nhìn chính là một bữa tiệc heo sữa thơm ngào ngọt rồi.”

Bé heo bẹt miệng nhìn Huyền Phong.

Chủ nhân trợn mắt trừng Huyền Phong.

Lương Lương..... Hắc chảy nước miếng...

Meow ô~~~~~ Ta không thích ăn thịt heo, cho nên không có phản ứng gì hết. Nhìn qua Hồ ca ca, hắc cũng không phản ứng, chỉ là vẫn uy ta ăn cái gì đó, thỉnh thoảng còn thay ta lau vết cháo dính trên miệng.

“Thiếu niên kia rất tốt a!” Chủ nhân vẫn còn trừng mắt nhìn Huyền Phong, “Hiện tại không còn nhiều người có lòng hảo tâm như vậy rồi.”

Meow ô~~~~~ Chủ nhân nói đúng a, ta gật đầu phụ họa, làm cháo dính lem nhem trên mặt, Hồ ca ca thay ta liếm liếm.

“Mới không phải nha!” Bé heo không đồng lời chủ nhân mới nói..., “Người nọ cứu ta, chỉ là bởi vì ta còn nhỏ, hắc nói muốn nuôi ta lớn thêm chút nữa mới ăn...”

Meow ô~~~~~ loài người thật khôn a...

“Bất kể là như thế nào, người lần sau còn lạc đường, liền bảo thiếu niên kia nấu người.” Lương Lương lau nước miếng bên khóe miệng, buông tiếng thở dài, “Hắc đời trước vốn là một danh tướng, bị người hãm hại mà bỏ mình, mà người giết hắc, đời trước đã giết hại người của hắc, vì ăn trúng thịt heo bị tẩm độc cho nên mới bỏ mạng. Cái này cái như là bị báo ứng đi, nhưng mà vì người, mà thiếu niên kia chẳng những không báo được thù, còn bị giết trước thời hạn...”

Bé heo nghe xong Lương Lương nói ra một đống lớn, đầu choáng váng bất tỉnh chỉ biết rằng chính mình đem mệnh của vị thiếu niên kia mà

sửa mắt rồi, nhưng... “Thế gian không có thịt heo sao? Sao lại muốn ăn ta?”

Meow ô~~~~ Đây mới là vấn đề a! Tiểu Đồ Đần tuyệt không có đàn! Ít nhất nó còn nghĩ ra được cái vấn đề này...

Lương Lương lại buông tiếng thở dài, “Bởi vì sợ người bị ăn, cho nên gia gia của người (chính là đại tiên Trư Bát Giới a!) muốn heo ở thế gian biến mất một ngày, hẳn bây giờ còn đang bị Ngọc Đế trách phạt kìa! Nói muốn hẳn hạ phàm đi giúp một tên hòa thượng gì đó.” (Lão Trư thật vĩ đại!)

Bé heo vừa nghe gia gia bị giáng xuống trần, lập tức nước mắt lưng tròng, “Cái kia... Chùng nào hẳn mới trở về?”

“Người không cần khóc, gia gia của người rất nhanh sẽ quay trở lại thôi.” Lương Lương sờ đầu của nó nói: “Chính người cũng có việc phải làm a, kiếp sau của thiếu niên kia, người phải hạ phàm giúp hẳn, bởi vì ở đó cũng sẽ có người muốn hãm hại hẳn.”

“Đến lúc đó các người cũng phải giúp hẳn.” Lương Lương chỉ tay về phía ta và Hồ ca ca.

Meow ô~~~~ Chúng ta có việc phải làm a!

Ta tuyệt không muốn làm việc này a!, chỉ cần có thể thư thư phục phụ đi theo Hồ ca ca và chủ nhân ở Tuyết Sơn, Tiểu Hồ đã vui vẻ lắm rồi.

Ngửa đầu hôn mặt Hồ ca ca, hẳn đương nhiên sẽ hôn trở lại a!

“Khục! Ta nói hai vị bên kia, có thể không cần “không coi ai ra gì” như vậy có được không?” Huyền Phong hướng chúng ta nói.

Meow ô~~~~ nào có... Ồ?

Vốn muốn phản bác nhưng khi cúi đầu xuống liền nhìn thấy tay Hồ ca ca đang vươn vào trong vật của ta, ta liền lập tức im lặng.

Meow ô~~~~ Hồ ca ca háo sắc, lại ngẩng đầu lên, một đám trong

phòng không còn một ai...

Meow ô~~~~ Hồ ca ca thật sự thật sự thật sự rất háo sắc ô~~~~(phi
lễ chớ nhìn ~~~=. =)

Chính văn hoàn

LINK Truyện:

Ta Là Mèo Con Không Phải Hồ <https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/ta-la-meo-con-khong-phai-ho-3799366.html>

LINK Chương này:

Chương 25

<https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/ta-la-meo-con-khong-phai-ho-3799366/chuong-25.html>